

sammen med Venstre foreslået i sidste samling. Det kan vi helt tilslutte os. Og her er jeg i den pudselsefulde situation – i hvert fald for en konservativ – at jeg fuldt ud kan tilslutte mig hr. Søren Søndergaards argumentation, nemlig at de private kreditorer jo ikke er i en situation, sådan som fru Lissa Mathiasen oplyser, hvor de fuldt ud selv kan bestemme, hvem der skal være deres debitorer. Det tillader konkurrencehensynene ikke, og den måde, man nu engang vælger at handle på i Danmark, tillader heller ikke, at man forlods kræver betaling, før man har udført sit arbejde. Så dér er jeg helt enig.

Til spørgsmålet om, at al tvangsinddrivelse, også offentlige krav, samles hos fogedretterne, er jeg nødt til at sige, at det kan jeg ikke helt gennemskue konsekvensen af. Men derom kan man da i hvert fald som minimum sige, at den fordel, der måtte være ved den forenkede behandling af småsagerne, jo mistes, hvis alle krav skal igennem fogedretterne, for der bliver meget lang ventetid på at komme til i fogedretterne. Men som sagt: Jeg kan ikke helt gennemskue det, men umiddelbart tyder det ikke på at være fornuftigt.

Og så omkring det samlede regelsæt for lønindeholdelse, som hr. Oxdam var inde på: Beregningen af debitorernes betalingssevne er jo i allerhøjeste grad individuel. Det vil være meget vanskeligt at lægge det ind i nogle formler eller i nogle rammer; det tror vi ikke på. Fogedretten vejleder allerede i dag; der er ikke mange fogedretsmøder, der afsluttes, uden at man har givet debitor vejledning om mulighederne for gældssanering eller for at få en frivillig ordning med sine kreditorer.

Så er der det sidste, hvor jeg har Enhedslisten en lille smule mistænkt for, at det er det væsentligste budskab i deres beslutningsforslag, nemlig muligheden for en lettere adgang til gældssanering. Dét har vi i Det Konservative Folkeparti den opfattelse, at gældssanering skal være den absolutte undtagelse. Muligheden skal være der, men det skal være en undtagelse. Vi ønsker ikke at udbrede adgangen til gældssanering; det skal ikke være lettere, end det er i dag.

Samlet set må vi derfor afvise forslaget.

Anne Baastrup (SF):

Der er nogle spørgsmål, som jeg synes, jeg vil rejse over for Enhedslisten, idet jeg først og fremmest skal sige, at jeg ikke synes, det er noget dårligt initiativ, Enhedslisten har taget ved at komme med et forslag om – og så citerer

jeg fra overskriften – »forbedring af mindre erhvervsdrivendes mulighed for inddrivelse af tilgodehavender«.

Dér havde jeg gerne set, at Enhedslisten havde gjort sig den umage egentlig at beskrive og definere, hvad mindre erhvervsdrivende er. For det indlæg, som hr. Søren Søndergaard kom med, gik jo på, at det var en anden type erhvervsdrivende end den gruppe, som fru Lissa Mathiasen især fokuserede på.

Enhedslisten foreslår en forenklet procedure for inkassosager. Der er ingen tvivl om, at det er utrolig vigtigt, at vi får sat gang i det her arbejde med at få en forenklet procedure. Derfor mener jeg også, at Enhedslisten har gjort det godt i og med, at de kommer med det. Vi har jo desværre årelang erfaring for, at når Justitsministeriet først får nedsat et udvalg, så tager det ikke altid lige sådan kort tid at komme med nogle bud. Undertiden tager det ret lang tid. Så derfor er det jo fint, at justitsministeren nu kan sige, at småsagsudvalget er færdigt inden sommerferien, og det fremmer selvfølgelig processen, at Enhedslisten sætter den her sag på dagsordenen.

Til spørgsmålet om, hvorvidt vi kan støtte, at det kan være muligt at fremsætte enkelte ubestridte fordringer direkte til fogedretten, vil jeg sige, at umiddelbart er vi i SF positivt indstillet, idet vi naturligvis lægger uhyre stor vægt på, at det skal være ubestridte fordringer. Alle, der har kammerater, som har haft svært ved at betale deres gæld, kan jo se, at gælden vokser utrolig meget, når man først skal omkring en domstol.

Punkt 2 handler om, at der indføres mulighed for at foretage lønindeholdelse for private krav. Det blev diskuteret grundigt i SF's folketingsgruppe i dag og blev pure afvist. Der er rigelige muligheder for at foretage lønindeholdelser for offentlig gæld, for mange efter SF's opfattelse, og derfor finder vi ikke, at vi skal udvide det område.

Det fører mig over til spørgsmålet om gennemførelse af et samlet regelsæt for lønindeholdelse gældende for alle slags krav. Det undrer mig, at de forskellige ordførere kan sige, at der ikke gælder et sådant grundlæggende normsæt. Det er mit indtryk, at man fra fogedretternes side, når man foretager tvangsinddrivelse, har med i billedet, hvad det er, man i dag kalder et beskedent hjem, hvor meget man må tage fra den pågældende, før et hjem ikke længere kan kaldes et hjem. I gamle dage havde man ikke krav på et køleskab; i dag tror jeg, at man både